

Indhold, og jeg skal med Hensyn dertil og for at den Fremgangsmaade, som nu bliver brugt, ikke senere skal kunne paaberaabes til Præjudice for Fremgangsmaaden i lignende fremtidige Tilfælde, bemærke, at det maa staae Formanden frit for, saaledes som oftere er skeet i Tilfælde, hvor Andragender ere fremkomne fra Mænd udenfor Forsamlingen og afleverede directe til Formanden, i hans Egenkab som Medlem af Thinget, at indlevere disse Andragender. Da jeg nu ikke kan antage, at Thinget kan ønske, at det af det formelle Hensyn, at Andragendet er afleveret directe til mig som Formand, skal blive affaaet fra en Forhandling og Overveielse, om Thinget vil bevilge det fremkomne Andragende, saa betragter jeg det som afleveret directe fra Andragstilleren til mig som Medlem af Thinget, og som saadant igjen af mig afleveret til Formanden. Som Formand fremlægger jeg det nu, idet jeg bemærker; at der naturligviis ikke af den Omstændighed, at et Medlem afleverer et ham oversendt Andragende til Formanden, kan drages den Slutning, at han har gjort Andragendet til sit. Andragendet vil saaledes, i Henhold til hvad jeg har udtalt, kunne bringes under Forhandling her i Salen.

Ifølge Forretningsordenen paaligger det mig som Formand at gjøre Forslag til Maaden, hvorpaa dette Andragende skal behandles; det Forslag jeg i saa Henseende vil fremsætte, og som vil komme under Afgjørelse i et følgende Møde, er, at Andragendet undergives een Behandling. Det har jo vel som oftest været Tilfældet, at Andragender, naar de ere tagne under Behandling af Thinget, ere blevene undergivne to Behandlinger; jeg kan imidlertid ikke i dette Tilfælde ansee det nødvendigt, fordi der efter Sagens Bestaenhed ikke vel kan være Spørgsmaal om at stille noget Endringsforslag, og Sagen derfor kun vil foreligge enten til Vedtagelse eller Forkastelse. Paa Grund deraf foreslaaer jeg altsaa, at den undergives een Behandling. Dette mit Forslag om Sagens Behandlingsmaade vil komme under Thingets Afgjørelse i et følgende Møde.

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Ud-

kast til Lov angaaende den fremtidige Udredelsesmaade af Præste- = Degne- og Klokkerpenge i Kjøbenhavn. (Lovforslaget findes i Anhang A.)

Fallesen: Det er ganske vist, mine Herrer, at den Udredelse, der tidligere har fundet Sted af de saakaldte Præstepenge, har vakt en ikke ringe Uvillie i Befolkningen, og at den har givet Anledning til Udfald og Sarcasmer imod Geistligheden, hvilket maa ansees for høist beklageligt. Det vilde jo derfor være lykkeligst, om man kunde finde en Udredelsesmaade, hvorved denne Uvillie og disse Sarcasmer for Fremtiden kunde falde bort. Det forekommer mig imidlertid ikke, at den Vej, den ærede Minister ved dette Lovudkast er staaet ind paa, vil lede til Opnaaelsen af dette Maal. Det, der vilde staae denne Rigningsmaade god Indgang, vilde være, at man gav Udsigt til, at Skatten i Fremtiden vilde blive formindsket; det vilde allerede jævne Veien for den; men naar der, som Tilfældet er efter Lovudkastet, er god Grund til at troe, at den i Fremtiden vil blive forøget, saa antager jeg ikke, at dette vil staae den Uvillie tilside, som det efter Motiverne er Lovudkastets Hensigt at fjerne. I Motiverne er der Tale om, at Trangen til en fast normeret Forhøielse af Præstepengene er bleven meget følelig, og der anføres som Grund dertil, at disse Præstepenge vare stagne i Maren fra 1814 til 1847, men at de derimod ikke ere forøgede i de sidste 12 til 13 Aar, at de tvertimod i Begyndelsen af Perioden ere faldne noget, og at de nu igjen noget nærme sig den Høide, de havde i 1847. Grunden til, at de ikke ere stagne i dette Tidsrum, er vel deels den, at en Deel af Kjøbenhavns Indvaanere i Henhold til Grundlovens § 82 ikke længere bidrage til Folketirken; desuden kan Krigen, Pengekrisen og Søren Kirkegaard altsammen have bidraget dertil, men jeg for mit Vedkommende kan ikke ret indsee Nødvendigheden af, at disse Præstepenge bestandig skulle være i Stigen, da Præsternes Antal jo dog omtrent er det samme, som da Resolutionen af 1814 udkom. Der er rigtignok i Motiverne hentydet til, at Livsnødenhedernes Pris ogsaa er stegen; det er ganske sandt, men der er en meget vigtig Fac-